

ת"פ 44390/03/23 - מדינת ישראל נגד דיויד אלקובי, יאיר כוכבי, אביב מוסא

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 44390-03-23 מדינת ישראל נ' אלקובי ואח'

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמים	
מדינת ישראל	
דיויד אלקובי	
יאיר כוכבי	
3. אביב מוסא (עציר)	

גזר דין (נאשמים 2 ו- 3)

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן לאחר שחזרו מכפירה ובמסגרת הסדר טיעון והסכמות ביניהם. הנאשמים הורשעו כמפורט להלן:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובד למועד הרלוונטי לכתב האישום, קשרו הנאשמים קשר לתקיפתו בצוותא של נפגע העבירה. לשם הוצאת הקשר לפועל תיאר הנאשם 3 עם נפגע העבירה מפגש בנהריה ברחוב בר יהודה. ביום 20.2.23 או בסמוך לכך ובהתאם לתיאום, הגיעו למקום הנאשם 3 ביחד עם שני אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. בנסיבות אלה, ביצעו נאשם 3 והאחרים עיקוף סביב בנין ובסיומו המתינו נאשמים 1 ו- 2. עם הגעת הנאשמים 1 ו- 2 למקום כשהם ישובים ברכב מסוג פולקסווגן השייך לנאשם 1, נכנסו נאשם 3 והאחרים לרכב והמתינו לנפגע העבירה. משהגיע נפגע העבירה למקום, יצא נאשם 3 מן הרכב, ניגש לנפגע העבירה לחץ ידו והשניים הלכו לעבר לובי הבניין. משנכנסו נאשם 3 ונפגע העבירה ללובי וניהלו שיחה ביניהם, יצאו מן הרכב נאשמים 1 ו- 2 והאחרים, ביצעו עיקוף סביב הבניין כשנאשם 2 אוחז בידו חפץ ובסיום העיקוף המתינו נאשמים 1 ו- 2 בסמוך לכניסה ללובי והאחרים נותרו מאחור. בהמשך למתואר, בשעה 19:45 או בסמוך לכך, יצא הנאשם 3 מן הלובי ועזב את המקום כשנפגע העבירה יוצא בעקבותיו. מיד ובסמוך, בעוד נפגע העבירה עומד בכניסה ללובי, רצו לעברו נאשמים 1 ו- 2 ותקפו אותו בצוותא באופן שהיכו אותו בחלקי גופו השונים תוך שהנאשם 2 תוקף את נפגע העבירה בחפץ שאחז בידו בראשו. בנסיבות אלה, משהבחין במעשיהם עובר אורח, חדלו הנאשמים 1 ו- 2 מתקיפתו של נפגע העבירה ונמלטו מהמקום באמצעות הרכב.

בעקבות מעשיהם של הנאשמים 1 ו- 2 נגרמו לנפגע העבירה פציעות בדמות דקירה, חתך עורי אלכסוני וחתך בבוהן שמאל שבגינן נאלץ נפגע העבירה להתפנות לקבלת טיפול רפואי בבית החולים ולתפירת חתכים.

כשעתיים לאחר המתואר, שב נאשם 3 לבניין והתפרץ לביתו של המתלונן מר יצחק באופן שקפץ מעל גדר המקיפה את מרפסת הבית, פתח את רשת היציאה למרפסת הבית שהיתה פתוחה, פתח את דלת ההזזה שלא היתה נעולה ונכנס לבית. בנסיבות אלה ניגש נאשם 3 אל אחד המדפים בבית, ניתק את ממיר הטלוויזיה ויצא מהבית כשהממיר בחזקתו.

בגין כתב אישום זה הורשעו הנאשמים כמפורט להלן:

נאשם 1 - הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית על ידי שניים או יותר - עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**) וכן עבירה של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

נאשם 2 - הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית על ידי שניים או יותר - עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, וכן עבירה של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

נאשם 3 - הורשע בעבירה של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, עבירה של התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין וכן עבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

בעניין הוראות החיקוק התבקשו הצדדים טרם מתן גזר הדין להבהיר מהי הוראת החיקוק אותה מייחסים לנאשמים 1 ו- 2 בשים לב לכך שהורשעו בעבירה של 382(א). ב"כ המאשימה הבהיר כי העבירה המיוחסת לנאשמים היא סעיף 380 והעבירה בה הורשעו. בשים לב לאמור הרי שהעבירות בהן הורשעו הנאשמים 1 ו- 2 היא סעיף 380 לחוק העונשין בצירוף עבירה על פי סעיף 382 (א) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון

2. במסגרת הסדר הטיעון כאמור תוקן כתב האישום. באשר להסכמה עונשית הרי שלגבי נאשם 1 טענה המאשימה לעונש של 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות והסנגור טען לכל עונש אחר באופן חופשי, חודש של פסילת רישיון הנהיגה בפועל, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט. המאשימה הצהירה כי חוזרת מעתירתה ביחס לנאשם זה לחילוט הרכב. לגבי נאשם 2 עתרו הצדדים לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, מאסר על תנאי וקנס כספי לשיקול דעת בית המשפט. באשר לנאשם מספר 3 עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל וההגנה טענה לכל עונש אחר באופן חופשי, מאסר על תנאי וקנס כספי לשיקול דעת בית המשפט.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של נאשם 2 - ת/2 וכן גיליון הרשעותיו הקודמות של נאשם 3 - ת/3. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טיעון משלים לטיעונים לעונש לגבי נאשם 1 -

ת/1 וטיעון משלים ביחס לנאשם 3 - ת/4.

ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים אך הדגיש כי המאשימה הגיע להסדר טיעון כפי שהוצג בפני בית המשפט בשל קושי ראייתי משמעותי באשר לכל אחד מהנאשמים כאשר ציין כי הקושי הראייתי המשמעותי ביותר התגלה ביחס לנאשם 2 ולאחר מכן נאשם 1 וכי במדרג הנמוך יותר עניינו של נאשם 3. עוד נלקחה בחשבון עמדתו של נפגע העבירה. מתחם העונש לו עותרת המאשימה הוא 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל. באשר לנאשם 1 טען ב"כ המאשימה כי מדובר במי שעברו הפלילי נקי יחד לפיכך עתרה המאשימה לקבוע את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. באשר לנאשם מספר 2 עתרה המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ולגזור עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל והפנה לעברו הפלילי של נאשם 2. באשר לנאשם מספר 3 הפנה ב"כ המאשימה לטיעונים לעונש בעניינו וכן לעברו הפלילי. בעניינו של נאשם 3 עתרה המאשימה למתחם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של נאשם 3 עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציין כי המארג הראייתי בעניינו של נאשם 3 הוא החזק ביותר וכן הוא זה שיזם את הפגישה המתוארת בכתב האישום ועל כן יש לייחס לו חומרא גם אם בפועל לא מיוחסת לו עבירת אלימות.

4. ב"כ הנאשם 1 טען כי נעשו מאמצים כבירים בתיק זה להגיע להסדר והצדדים השכילו להגיע להבנות והסכמות ויש לכבד הסכמות אלה. ב"כ הנאשם 1 טען כי הקושי שהתגלה היה ממשי. התיקון בכתב האישום, טען הסנגור משמעותי והוסיף כי הנאשם 1 אינו מי שהחזיק בחפץ בזמן התקיפה והוא מי שעשה שימוש בחפץ זה ולא הנאשם 1. עברו של הנאשם 1 נקי ויש בכך כדי לאבחן בין הנאשם לבין האחרים. המאשימה עצמה, כך נטען עשתה את האבחנה בין הנאשם 1 לבין האחרים. לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם היחיד שבמעצר אלקטרוני. כמו כן הנאשם היה עצור במעצר של ממש מאחורי סורג ובריח. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית התומכת לשיטתו בעניינו של מרשו. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טען הסנגור כי הנאשם התייתם מאביו ואמו ועומד להינשא.

5. ב"כ הנאשמים 2 ו-3 טען ביחס לשני הנאשמים. ביקש לכבד את הסדר הטיעון ביחס לנאשם 2. ביחס לנאשם 3 טען ב"כ הנאשם כי נסיבות העבירות מלמד על חומרה ברף התחתון שאינה מצדיקה את מתחם העונש לו עותרת המאשימה והפנה לנסיבות ההתפרצות והעובדה כי דיירי הבית לא היו באותה עת בבית וכי ההתפרצות ללא כל תחכום אלא התבטא בפתיחת חלון וגניבת ממיר. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם 3 לפסיקה רלוונטית במקרים דומים. הוסיף וטען ב"כ הנאשם 3 כי עתירת המאשימה בעניינו של הנאשם 3 לעונש חמור מזה שעותרת לנאשם 2 שהורשע בעבירת האלימות אינה תואמת את נסיבות התיק. באשר לנסיבותיו של הנאשם הרי שזה בא מרקע סוציאקונומי נמוך והתמודד לאחרונה עם פטירתו של אביו. באשר לעברו הפלילי הרי שלחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות סמים ועבירה אחת של איומים. לפיכך עתר הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהתחשב לעניין הקנס.

6. שלושת הנאשמים בדברם הביעו צער על מעשיהם וחרטה.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת

מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. סעיף 40יא' מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

8. אני סבורה שהשתלשלות העניינים מהווה אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד וזאת על פי מבחן ה"קשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו, כאמור אני קובעת כי מדובר באירוע אחד.

9. ערכים חברתיים שנפגעו הם שלווה נפשו של נפגע העבירה, ביטחונו האישי ושלמות גופו. באשר לחלק השני של כתב האישום המיוחס לנאשם 3 הרי שהנאשם 3 על אף שאינו מואשם בעבירת אלימות כלפי נפגע העבירה תרם תרומה משמעותית לאירוע מושא כתב האישום ואילולא הרקע הנוגע לנאשם 3 האירוע הנוגע לאלימות כלפי נפגע העבירה יתכן ולא היה מתרחש כלל. הרוח החיה להתקיימות האירוע הוא הנאשם 3 וזאת מבלי להמעיט באשר לאירוע האלים. הנאשם 3 פגע גם בערכים חברתיים מוגנים של שמירה ל קניינו של אדם ככל שהדבר מתייחס לעבירה של התפרצות לדירה.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הרי שהאירוע כנגד נפגע העבירה תוכנן היטב והנאשמים כולם קשרו קשר לביצוע האירוע האלים ולא ניתן כלל להפחית מחומרתו כפי שטוענים הסנגורים. מדובר באירוע אלים שבו נגרם נזק גופני לנפגע העבירה. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהעובדה שהצדדים כולם טענו לקושי ראייתי משמעותי אותו יש לקחת בחשבון בשיקולים לגזירת העונש לגבי כל אחד מהנאשמים. זאת ועוד, באשר לעבירה של התפרצות לדירה הרי שהצדדים לא חלוקים באשר לעובדה שהמתלוננים, לא נמצאו בדירה באותה עת. כמו כן מסיבותיו הוא בחר הנאשם 3 לגנוב דווקא ממיר לאחר שפרץ לדירה בבניין שבסביבתו בוצע אירוע האלימות קודם לכן ובעניין זה הרי שרוב הנסתר על הגלוי ואולם זה הנזק הממוני שנגרם למתלוננים.

11. באשר לאימוץ הסדר טיעון שערכו הצדדים הרי שבית המשפט העליון הבהיר לא אחת בפסיקותיו בעניין החשיבות שבכיבוד הסדרי טיעון וכי על בית המשפט לאמץ הסדרי טיעון, למעט במקרים חריגים ונדירים. לעניין זה אפנה :

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים. רבות נכתב על יתרונותיו של הסדר הטיעון ותפקידו הראוי...במסגרת האכיפה הפלילית...הנאשם, זוכה לוודאות באשר לסעיפי הרשעתו ועונשו, וכל זאת במסגרת הליך שהוא קצר באופן יחסי. בנוסף, האינטרס הציבורי מוגשם אף הוא, שכן הסדרי טיעון מאפשרים להגדיל את האכיפה ואת ההרשעה של עבריינים בחברה; מגשימים

עקרונות של יעילות, ובכך מפנים משאבים של מערכות אכיפת החוק לטובת מטרות חשובות אחרות; וחוסכים בעלויותיהן..." (ע"פ 2021/17 מצגר, מיום 30.4.17).

12. בעניין תיק זה מצאתי בעניינו של הנאשם 2 לאמץ את הענישה המוסכמת ואציין כי כפי שיובהר להלן, אני סבורה שמדובר בענישה ראויה הנופלת בגדרו של מתחם העונש ההולם שיקבע על ידי. המאשימה לא ציינה מה מתחם הענישה לו היא עותרת בעניינו של הנאשם 2 אך על בית המשפט לציין שעה שיקבל את ההסדר את מיקומו של העונש המוסכם בתוך המתחם.

אשר על כן בעניינו של הנאשם 2 אני מאמצת את הסדר הטיעון ביחס לרכיב העונש המוסכם, קרי 8 חודשי מאסר בפועל.

13. מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת על מנעד רחב של ענישה תלוית הנסיבות. כך למשל ניתן למצוא ענישה מתונה הכוללת מאסר על תנאי בנסיבות מסוימות ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

14. לעניין מדיניות הענישה ביחס לעבירות המיוחסות לנאשמים 1 ו- 2 הרי שאפנה לפסיקה כדלקמן:

רע"פ 694/09 **לוינגד מדינת ישראל (03/06/09)** - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, הסגת גבול פלילית, והיזק לרכוש במזיד, וזאת לאחר שניגשלרכבושל המתלונן, פתחאתדלתוללארשותוחבטבו, הוציאובכוחמהרכב, משראותוהמשיךלחבטבו. בהמשך, התעוררהמתלונן, נכנסבחזרהלרכבוהזעיקמשטרה, אולם המבקשהמשיךלתקוףאותובכךשירקעליו, וזאת אףלאחרשהגיעשוטריםלמקום. בית משפט השלום בתל אביב - יפו גזר על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור.

רע"פ 2114/13 **ע.ע.א.ה. נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/3/13)** - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגרימת חבלה ממשית בצוותא בכך שיחד עם שני בניו הקטינים ואדם נוסף תקפו מתדלק בתחנת דלק, לאחר דין ודברים במהלכו גידף המתדלק את המערער והפנה לעברו אצבע משולשת. במהלך התקיפה הוכה בראשו המתדלק על ידי בנו הקטין של המערער והאדם הנוסף, זאת בזמן שהמערער עומד על פלג גופו של המתדלק. בהמשך משך המערער את המתדלק מעורפו וכופף את ראשו ארצה. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר.

ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נגד אברהמי (03/01/13)** - הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך שלמתלונן נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' אופיר קדוש** (ניתן ביום 10/12/13) - הורשע הנאשם בתקיפה בנסיבות

מחמירות בכך שבמהלך ריב בין נהגים, היכה יחד עם נהג הרכב בו נסע את המתלונן באגרופים בכל חלקי גופו, לאחר שהעיר להם על התנהגותם בכביש. הנאשם בן 20 בעל שתי הרשעות שאינן דומות נדון ל-7 חודשי מאסר. בפסק הדין קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.

רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני היכה במכת אגרוף בפניו והיכה בראשו באמצעות בקבוק. הוא נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12, **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.13), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, שלא היה לחובתה עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר, אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 **יניב טבנציק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.12.2011) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, בכך שאיים על המתלונן. ובהמשך, משך ותלש את זקנו של המתלונן, אחז בחולצתו, חבט בעינו, היכה בלסתו, באגרופו, כופף את אצבעותיו וגרם לו חבלות. בית המשפט גזר על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערכאת הערעור, קיבלה את ערעור הנאשם, באופן חלקי, והעמידה את תקופת העונש בעבודות שירות, ל-4 חודשים.

בת"פ (רשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח אחז הנאשם בצלחת והיכה בראשו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חתך ודימום. בית המשפט הטיל על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלונן ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

15. בהתאם לעקרון אחידות הענישה העונש שיוטל על נאשם 1 צריך להיות בהלימה לזה שייגזר על נאשם 2 אך זאת תוך אבחנה מתפקידו ומחלקו היחסי בהתרחשות. אין מחלוקת שנאשם 2 הוא זה שאחז בחפץ שבסופו של יום היה בו כדי לגרום לחבלה לנפגע העבירה. בעניין מדרג בין נאשמים אפנה לפסיקת בית המשפט העליון:

"ייחסנו משקל לעקרון האחידות בענישה, המחייב התחשבות בשמירה על מדרג הולם בין העונשים שהוטלו על מי שהיו מעורבים באותה פרשה פלילית, בהתאם למעמדם, לתפקידם ולחלקם היחסי באותה פרשה..." (ע"פ 3745/17 אלבז, מיום 10.3.19).

בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 הגם ששניהם פעלו יחד באותו אירוע, יש להטיל עונשים התואמים את חלקו של כל אחד, זאת מבלי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם 1 ואת תרומתו לאירוע ואינני תמימת דעים עם הסנגור על כך שמדובר במי שהעבירה מתמצית בנוכחות בלבד.

16. באשר למדיניות הענישה בעבירה של התפרצות למגורים אפנה לפסקי הדין המפורטים:

עפ"ג 27721-03-14 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' בן אבו** - אישר ביהמ"ש המחוזי מתחם ענישה בעבירות התפרצות לדירה, הנע בין שישה חודשי מאסר בעבודת שירות לשנת מאסר בפועל.

ת"פ (פ"ת) 56329-10-13 **מדינת ישראל נ' גומעה** (17.11.14), הורשע נאשם בכניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה. הנאשם בעל הרשעות קודמות בתחום הסמים, נידון ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

רע"פ 659/13 **מדינת ישראל נ' אביכזר** (28.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות התפרצות וגניבה למקום מגורים ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מח' י-ם) 19885-07-11 **ששון נ' מדינת ישראל** (24.11.11), נדחה ערעורם הן של המדינה והן של הנאשם, אשר הורשע בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים לשם ביצוע גניבה או פשע, ונדון למאסר בפועל למשך 12 חודשים, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 14 חודשים.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 37682-03-13 **דמיטרי גרניק נ' מדינת ישראל**, הורשע בבימ"ש שלום בגין ביצוע שתי התפרצויות לדירות וגניבה מתוכן. ביהמ"ש החליט להפחית מ-12 חודשי מאסר **לשישה חודשים בעבודת שירות**. זאת לנוכח היציבות שהנאשם החל לגלות ולמרות שהעבירות נעברו בהיותו תחת צו מבחן מתיק אחר ובהעדר המלצה טיפולית.

עפ"ג 30269-08-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' משה סלח**, שם קבע ביהמ"ש מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

17. **בשים לב לכל האמור אני קובעת כי מתחם הענישה ביחס לנסיבות העבירות בהן הורשעו הנאשמים 1 ו-2 נע בין עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות בנסיבות המתאימות לבין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.**

בשים לב לכל האמור ובשים לב כאמור שאני סבורה שנסיונות קשירת הקשר ביחס לנאשם 3 מתעצמות נוכח העובדה שיזם את האירוע והיה חלק משמעותי בהוצאת הקשר מכוח אל הפועל, גם אם לא מיוחסת לו עבירת אלימות, הרי שאני סבורה שמתחם העונש בנסיבות העבירות ביחס לנאשם 3 נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בעניינו של נאשם 3 שקלתי גם שיקולי הלימה ומדיניות ענישה לעבירת ההתפרצות שהורשע בגינה.

18. בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

19. באשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם ראשית אציין כי נתתי משקל של ממש להודאת הנאשמים בפתח משפטם ובכך חסכו העדת עדים רבים. הודאה זו משמעותה לקיחת אחריות והבעת חרטה על מעשיהם. כמו כן יש לתת משקל של ממש לנימוק המרכזי לכריתת הסדר הטיעון בכך שקיים קושי ראייתי משמעותי ולכך יש להוסיף את עמדת נפגע העבירה. כמו כן לקחתי בחשבון את נסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים כפי שנטענו על ידי הסנגורים. נאשם 1 נעדר עבר פלילי וכאמור אני סבורה שחלקו קטן יותר מחלקו של הנאשם 2 בשל העובדה שלא אחז בחפץ שגרם לחבלה, אך מנגד היה שותף לאירוע ותרם את תרומתו ועל כן לא מצאתי כי מתחם העונש שונה בעניינו. יחד עם זאת גם לשיטת המאשימה העונש שיש לגזור על הנאשם 1 צריך להיקבע בקצהו התחתון של מתחם העונש בשל נסיבות שאינן קשורות לעבירה. עברו הפלילי של נאשם 2 אינו נקי והוא כולל עבירות מגוונות לרבות עבירות סמים, אלימות, איומים ועוד. כל אלה מביאים למסקנה כי בעניינו יש מקום לתת משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם ועל כן אני מוצאת את העונש שהוסכם על ידי הצדדים כעונש ראוי ולפיכך, כאמור אני מאמצת את הסדר הטיעון לגביו. באשר לנאשם 3 הרי שעברו הפלילי כולל עבירות סמים בעיקר ועבירת איומים אחת ללא עבירת אלימות פיסית ולפיכך אני סבורה שעונשו צריך להיגזר ברף התחתון של מתחם העונש שקבעתי בשים לב למתן משקל להודאתו בהזדמנות הראשונה.

20. אשר על כן, באשר לנאשם 1 טרם מתן גזר הדין אני מפנה את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות והדיון בעניינו ידחה למועד אחר שיקבע.

21. לאור כל האמור אני גוזרת את עונשם של נאשמים 2 ו- 3 כדלקמן:

נאשם 2 -

8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 1.3.23

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור כל עבירת אלימות ויורשע בה.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של קשירת קשר ויורשע בה.

קנס כספי בסך 1,500 ש"ח הקנס ישולם בתוך 90 ימים.

נאשם 3 -

10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 11.3.23 .

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של קשירת קשר ויורשע בה.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש ויורשע בה, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב (עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין).

קנס כספי בסך 1,500 ש"ח הקנס ישולם בתוך 90 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.